

AJUDANT A VIURE

Allò que ha de ser prioritari

Déu continua escrivint recte en ratlles tortes. Ho estic tornant a experimentar com aquell 13 de febrer de 2001 quan, en proposar-me el Sr. Nunci en nom del Papa presidir en la caritat l'Església de Menorca com a bisbe mostrant-me el full del meu «Curriculum» per si calia corregir-lo jo li deia: «aquí falta poner que soy un pecador». Va fer un gest com dient: «Això es dóna per suposat, com el valor en l'exèrcit».

Ara, quan fa quatre mesos que serveixo l'Església en Lleida, encara tinc moltíssim que agrair al Bon Déu i a tots els seus fills que «peregrinen» en aquesta «terra ferma». És un temps curt, però ja hem tingut moltes ocasions de seure junts per a pensar, analitzar, pregar i buscar entre tots com ser millors cristians i què fer per a presentar la persona i el missatge de Jesucrist al nostre voltant.

He de dir que m'esteu ajudant a créixer en la fe, sobretot quan em demaneu fer la nostra Església diocesana més creïble i millor sagrament de l'amor entre Déu i els éssers humans. Són molts els qui em demanen que deixi de banda qüestions que distreuen temps, energies i recursos —resultant fins i tot una mica escandaloses per molts motius—, i que jo dediqui atenció de manera prioritària a les realitats d'increença amb les quals convivim.

He pogut ser testimoni de la preocupació de molts de vosaltres per tal d'anunciar Jesucrist i «crear comunitat», manifestant-me la necessitat de posar en marxa experiències positives nascudes de l'escolta de la Paraula de Déu i alimentades pels Sagraments. Jo també les desitjo, però ho hem de fer sempre practicant aquella proximitat i diàleg que demana escolta, respecte i discerniment... M'agradaria que miréssim més el futur que el passat, intentant promoure alguns «serveis signe» i potenciant també experiències que tinguin molt presents problemes humans como ara l'atur, la immigració, l'habitatge...

L'Església té essencialment una missió transcendent, però l'exigència de l'evangelització ens situa en la societat amb una funció d'acompanyament i d'orientació dels seus membres i hem de procurar empeltar en les realitats humanes la perspectiva del Regne de Déu. En tot cas, hem de seguir entenent la nostra missió com una presència testimonial en la societat practicant els valors autènticament humans i evangèlics, ajudant a superar individualismes i localismes, a sentir la «responsabilitat de tots» i a educar-nos a la mundialitat que és un dels rostres de la catolicitat.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Arribada de les relíquies del Pares de Santa Teresina

Les relíquies dels Pares de Santa Teresina de l'Infant Jesús, Lluís Martin i Cèlia Guérin, beatificats a la basílica de Lisieux el passat 19 d'octubre, arribaran al santuari parroquial de Santa Teresina dels pares carmelites de Lleida, el dissabte 17 de gener, a les 5 de la tarda i seran rebuts pel bisbe Joan Piris. Les relíquies restaran en aquest santuari fins al dimecres 21. Durant aquestes jornades tindran lloc diversos actes i celebracions, que contemplaran la família com a centre i al matrimoni Martin Guérin com a model.

El bisbe Joan Piris visita l'arxiprestat de la Ribagorça

El cap de setmana 29-30 de novembre, el bisbe de Lleida Joan Piris va visitar l'arxiprestat de la Ribagorça. El dissabte 29 pel matí presidí els actes commemoratius del 9è centenari de la consagració del temple parroquial de Viu de Llevata: Missa, concert de cançons i dinar popular. El Sr. Bisbe es féu una foto, que reproduïm, amb tota la gent que hi va participar. A la tarda celebrà l'Eucaristia on un grup de 9 joves de la parròquia del Pont de Suert rebé la Confirmació. Tot seguit compartí un berenar-sopar amb els confirmats i familiars. El diumenge 30 presidí la missa dominical de Vilaller i a continuació, en un local del poble, tingué un encontre amb un grup de feligresos i també es reuní al Pont de Suert, amb gent d'aquesta parròquia. Mons. Piris tornarà al Pont de Suert els dies 19 i 20 de gener, com a «Pare predicador» en les festes de sant Sebastià.

Eucaristia de presentació dels nous rectors de la Granja d'Escarp i Massalcoreig

El diumenge 14 de desembre el bisbe Joan Piris, va presidir les eucaristies de presentació dels dos nous rectors de Massalcoreig i la Granja d'Escarp.

A les 10.30 del matí el Sr. Bisbe presidí la celebració a l'església de Sant Bartomeu de Massalcoreig, on presentà al nou rector Mn. Antoni Guàrdia, que continuarà com a rector d'Aitona. En el moment de proclamar l'Evangeli el Sr. Bisbe li lliurà el llibre dels Evangelis, com a símbol davant la comunitat de ser ell, el rector, l'envia't del bisbe a la seva nova comunitat.

Després, a les 12.15 el Sr. Bisbe es traslladà a la Granja d'Escarp, on en l'església parroquial de Sant Jaume presidí igualment l'Eucaristia de presentació del nou rector Mn. Francisco

José Ribas, que continuarà com a rector de Serós. També en aquesta Eucaristia el Sr. Bisbe lliurà al nou rector el llibre del evangelis, com a símbol de la seva missió de proclamar la Paraula de Déu.

Les dues celebracions foren molt participatives, amb una nombrosa assistència de fidels i veïns, que donaren la benvinguda als dos rectors que substitueixen al que n'ha estat fins fa poc temps Mn. Josep M. Cisteré, resident actualment a la Casa Sacerdotal de Lleida i pel que es tingué també un record, pregant per la seva salut.

El Sr. Bisbe convidà els fidels dels dos pobles a pregar per les vocacions sacerdotals, davant la necessitat de mossens en les nostres parròquies i comunitats.

EL BAPTISME DEL SENYOR

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. ¿Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjars que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridaràs una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat.

Carqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i ell se n'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.

► Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'Ell em ve la força i el triomf, / és Ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és Excels. R.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dóna testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden. El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant». Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut».

Aquestes lectures són les pròpies de l'any B. Si es vol, també es poden llegir les de l'any A (Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10, 34-38)

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Así dice el Señor: «Oíd, sedientos todos, acudid por agua, también los que no tenéis dinero: venid, comprad trigo, comed sin pagar vino y leche de balde. ¿Por qué gastáis dinero en lo que no alimenta, y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos, y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclina el oído, venid a mí: escuchadme, y viviréis. Sellaré con vosotros alianza perpetua, la promesa que aseguré a David: a él lo hice mi testigo para los pueblos, caudillo y soberano de naciones; tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; por el Señor, tu Dios, por el Santo de Israel, que te honra.

Buscad al Señor mientras se le encuentra, invocadlo mientras esté cerca; que el malvado abandone su camino, y el criminal sus planes; que regrese al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Como el cielo es más alto que la tierra, mis caminos son más altos que los vuestros, mis planes, que vuestros planes.

Como bajan la lluvia y la nieve del cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra, que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que hará mi voluntad y cumplirá mi encargo.»

► Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. *Sacaréis aguas con gozo de las fuentes de la salvación.*

El Señor es mi Dios y Salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / Él fue mi salvación. / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión: / «Qué grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-9)

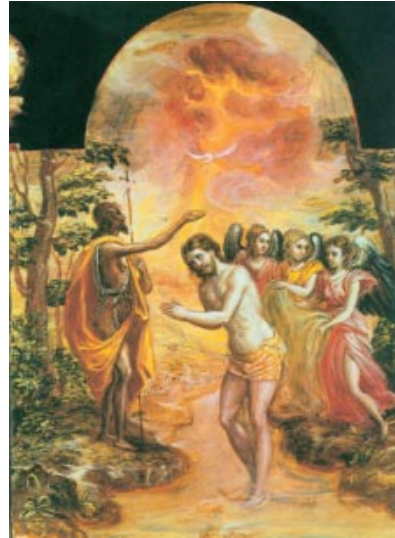
Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama a Dios que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor a Dios: en que guardamos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo, sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Éste es el que vino con agua y con sangre: Jesucristo. No sólo con agua, sino con agua y con sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los testigos: el Espíritu, el agua y la sangre, y los tres están de acuerdo. Si aceptamos el testimonio humano, más fuerza tiene el testimonio de Dios. Éste es el testimonio de Dios, un testimonio acerca de su Hijo.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que puede más que yo, y yo no merezco agacharme para desatarle las sandalias.

Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.» Por entonces llegó Jesús desde Nazaret de Galilea a que Juan lo bautizara en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse el cielo y al Espíritu bajar hacia él como una paloma. Se oyó una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo amado, mi predilecto.»

Estas lecturas son las propias del año B. Si parece, también se pueden leer las del año A (Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10, 34-38)

Baptisme del Senyor, obra atribuïda a El Greco. Galeria Estense. Mòdena (Itàlia)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Comença el temps de durant l'any

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1, 14-20. ■ **dimarts**: He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21b-28. ■ **dimecres**: He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39. ■ **dijous**: He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45. ■ **divendres**: He 4, 1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12. □ **disabte**: He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17. ■ **diumenge** vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.): 1Sa 3,3b-10.19 / SI 39 / 1Co 6, 13c-15a.17-20 / Jn 1,35-42.

L'aigua és el primer senyal que hi pot haver vida en un lloc. A més a més, l'aigua, també neteja, refresca, satisfà i apaga la set quan estem assedegats... El nostre cos necessita l'aigua per viure, però el nostre esperit ben sovint, també, té una set que no s'apaga de qualsevol manera, sinó solament amb *aquella llum i aquella força*, que asserenen el cor i donen vida a l'ànima.

El baptisme de Jesús fa realitat una promesa, anunciada ja pel profeta Isaïes, en la que s'oferia a la humanitat una *aigua* capaç d'apagar la set i de donar el

sentit de la vida per sempre. Aquesta promesa, feta realitat en la persona de Jesús de Natzaret, va encetar una nova etapa de la humanitat, la definitiva, que ens dóna sentit ara i aquí, avui i sempre.

Arrelats en l'aigua del baptisme, ha nascut la *nova humanitat*, és a dir, una nova manera d'ésser i de viure en la que la clau de la vida no és l'aïllament egocèntric o la competitivitat destructiva, sinó una *amistat viva, personalitzada i entranyable amb el mateix Déu, generadora d'unes noves relacions entre nosaltres*. Aquestes

noves relacions estan edificades en la veritat, la llibertat, la justícia, l'amor i la pau.

D'aquesta manera, també nosaltres avui, batejats en l'Esperit Sant, podem viure la vida de cada dia, a les verdes i a les madures, des d'una sincera amistat amb Déu. Aquesta amistat ens dóna vida per dins i ens obre a la justícia i a l'amor universal, especialment, envers els pobres i exclosos de la societat, que són els preferits del mateix Déu.

Aquesta aigua, ben cert, apaga la set per sempre...

Ramon Prat i Pons

COMENTARI

L'aigua de la vida

L'ESPERIT DE NADAL

S'ha manifestat la unitat de Déu

La carta a Titus expressa el misteri de Nadal amb aquesta frase tan plena de sentit: «S'ha manifestat Déu, Salvador nostre, amb la seva bondat i el seu amor als homes» (Tt 3,4). El terme grec que significa «amor als homes» (philantropia) es tradueix en llatí com «humanitas». En el Crist s'ha manifestat la veritable «humanitas», la imatge original de l'ésser humà. I aquesta humanitat de Déu està amarada per la bondat i l'amor. L'ésser humà somiat per Déu emmiralla en la seva cara la bondat i l'amor. Resplendeix benigne i amabilitat. És bo envers ell i els homes. Creu en la bondat i atrau així la part bona interior, present en els seus germans i germanes. No estima només el seu proïsme, els seus amics i coneguts, ni solament els seus enemics. Ell mateix és l'amor. La seva essència és ser amor.

L'autor de la carta a Titus veu la situació de l'ésser humà, abans de l'aparició de Crist, com empantanega-

da i sense salvació. «Érem esgarriats, esclaus d'una plaga de passions i de plaers. Ens movíem en una atmosfera de malícia i d'enveja: odiosos i odiant-nos mútuament» (Tt 3,3). D'aquesta relació funesta, ens n'ha arrencat la manifestació, en Jesucrist, de la bondat i l'amor de Déu als homes. Déu ens ha salvat, com diu la carta a Titus. Ens ha alliberat de les cadenes que ens emprisonaven, ens ha refet. Als qui estàvem extraviats, ens ha menat pel camí dret. I ens ha alliberat de la tendència d'odiar-nos mútuament. Quan la humanitat de Déu s'ha manifestat en el Crist, aquesta veritable imatge de l'home, també ha canviat alguna cosa dintre nostre. Ens ha posat en contacte amb la imatge original que Déu s'havia fet de nosaltres. Ha netejat la brutícia que amagava aquesta nostra imatge i l'ha fet resplendir amb una nova formosor.

Anselm Grün

(«Viure l'esperit de Nadal». Ed. Claret. Barcelona 2003)

La mujer madre

La polaca Wislawa Szymborska, Premio Nobel, escribió un poema sobre una mujer madre que escondía a sus niños para evitarles los males de la guerra. Tradujo G. Beltrán. El oficial le pregunta:

«Mujer, ¿cómo te llamas? —No sé.
¿Cuándo naciste, de dónde eres? —No sé.
¿Por qué cavaste esta madriguera? —No sé.
¿Desde cuándo te escondes? —No sé.
¿Por qué me mordiste el dedo cordial? —No sé.
¿Sabes que no te vamos a hacer nada? —No sé.
¿A favor de quién estás? —No sé.
Estamos en guerra, tienes que elegir. —No sé.
¿Existe todavía tu aldea? —No sé.
¿Éstos son tus hijos? —Sí.

El escritor del primer *Resurgimiento* literario italiano, el católico Hipólito Nievo escribió: «Las mujeres son superiores a nosotros en la constancia, en el sacrificio, en la fe, en la resignación; mueren mejor que nosotros; son, en suma, superiores a nosotros en las cosas más importantes, en la ciencia práctica de la vida, que, como sabéis, es una carrera hacia la muerte».

¿Qué puedes dar o has dado, a tu madre, a cambio de su sangre, de su leche, de sus desvelos, de sus lágrimas... de su amor?

J. M. Alimbau

SANTORAL

11. ✠ Diumenge. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans.

12. Dilluns. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere-Francesc Jamet, prev.

13. Dimarts. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església. Sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. Dimecres. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC);

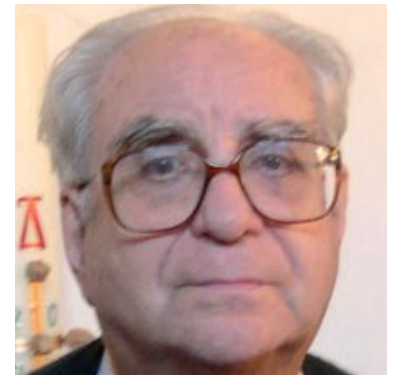
santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. Dijous. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi); sants Habacuc (s. vii aC) i Miquees (s. viii aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; beat Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. Divendres. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. i), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. Dissabte. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

ENTREVISTA

▶ JOSEP M. ROVIRA BELLOSO

El tesor amagat

«A l'hivern de la meua vida torno a descobrir que el meu cor està fet per a l'Evangeli de Jesús, que manifesta qui és Déu que estima, perdona i s'abaixa per cercar els pobres i desvalguts i, així, fer-nos compassius; aquest és el meu tesor amagat». Són paraules del teòleg Josep M. Rovira Belloso, que recentment ha impartit un cicle de ponències sota el títol *La meua fe. La nostra fe*, a la Fundació Joan Maragall. Mn. Rovira confessa que la seva vida sencera «ha d'interpretar l'Evangeli», perquè la seva fe «s'obre a l'escenari real i objectiu de qualsevol escena de l'Evangeli».

Després d'una vida dedicada a la teologia, qui és Déu per a vostè?

L'Antic Testament intueix que «Déu és compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». El Nou Testament diu rotundament que «Déu és Amor». Segons aquesta tradició, jo puc dir: Déu és el misteri de l'Amor més gran que ens acompanya sempre. És Amor: per això ens il·lumina, ens fa respirar i ens fa madurar. És misteri: no el podem abastar ni disposar d'ell. És com l'últim secret de l'univers i de l'home.

Com és el seu diàleg amb Déu?

Miro repetidament la relació i el diàleg que Jesús té amb el Pare. El meu diàleg voldria inspirar-se amb el de Jesús: diàleg d'acció de gràcies, de tornar amor per amor, de súplica de fill, d'adoració i lloança... Tant de bo fos alguna vegada una mena de «descans en l'Amor», perquè «Jesús passava la nit en l'oració de Déu». Dic «descans en l'amor», perquè això ens faria créixer en bondat. De Joan XXIII s'ha dit: no intentava ser bo. Era bo! Déu l'havia fet bo.

«El meu cor està fet per a l'Evangeli de Jesús», diu vostè. És aquest, el seu tesor amagat?

Això no ho dic com si fos cosa només del meu cor, sinó del cor de cada persona. L'Evangeli és l'aire fresc que ens fa respirar a fons. L'anhel més profund de la persona humana és el mateix anhel d'humanisme transcendent que desprèn l'Evangeli, en les Benaurances, en el Pare Nostre; en la Paràbola del Fill Pròdig o en la del Judici, en el qual els pobres i petits representen Crist.

Òscar Bardají i Martí

ENVIADO AL MUNDO

Corinto y la Primera a los Corintios

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

En el centro del mundo mediterráneo, con un puerto importante a cada lado del istmo, Corinto era una capital económica en tiempo de Pablo: mucha inmigración, mucho dinero e, inevitablemente, mucho vicio. Por otro lado, estaban más abiertos al bagaje espiritual que podían transportar unos u otros viajeros. Pablo estuvo allí más tiempo que en otras partes (sólo en Éfeso estuvo más) y reunió una comunidad considerable, con más pobres que ricos, más ignorantes que sabios y más gente humilde que poderosa, fruto normal de una predicación abierta.

En aras de la atención a los problemas de cada uno, la comunidad (la imagen de más de cien personas) se dividió en grupos: en ellos la distinta procedencia y la distinta capacidad cultural podía favorecer ciertas subdivisiones. El caso es que, al cabo de poco (probablemente sin culpa de los personajes citados), anduvieron diciendo: «Yo soy de Pedro», «yo soy de Pablo», «yo soy de Apolo»... dando a ese «soy de...» más peso que a la misma profesión cristiana.

Sabemos que Pablo se opuso a esa obsesión por el grupo. Lo curioso es que existía un modo de reunir a todos los cristianos de la ciudad (una casa grande con un buen patio interior) para celebrar el «memorial del Señor». Pero incluso allí algunos se encontraban a gusto y otros se llevaban la impresión de ser despreciados por los demás.

El problema de los grupos, el matrimonio, el orden de las asambleas, la función edificante de los carismas, la resurrección y otras cuestiones varias fueron consultadas al apóstol cuando estaba en Éfeso: le dieron pie a escribir el gran monumento sobre la vida real de la Iglesia primitiva, que llamamos Primera a los Corintios.

Jordi Sánchez Bosch

AGENDA

Confirmacions a Sant Isidre.—Diumenge 11 de gener a les 12 del migdia, Eucaristia de Confirmacions a la parròquia de Sant Isidre de la partida de Gualda, presidida pel bisbe Joan Piris.

Trobada del moviment «Oració i Amistat».—Dilluns 12 de gener, 6 tarda a les Missioneres Auxiliars de l'Església, trobada del moviment «Oració i Amistat».

Curs «Vida Creixent».—Dimarts 13, 5 tarda a l'IREL, sessió del curs de Vida Creixent a càrrec de Mn. Daniel Turmo: «la vida a través del Nou Testament, fenomen lligat a l'Antic Testament».

Inici de les conferències ecumèniques al Carme.—Dimarts 13, 8 tarda, inici de les conferències sobre Ecumenisme i Diàleg Interreligiós a la parròquia de la Mare de Déu del Carme, en el seu cinquantenari.

Cicle «La Justícia».—Dijous 15, 7.30 tarda a l'IREL, conferència del cicle «La Justícia» a càrrec d'Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau, amb el tema «la justícia també ha de ser econòmica».

Festa de sant Antoni Abat a l'església de la Sang.—Dissabte 17, la comunitat de jesuïtes de Lleida i la Congregació de la Sang celebraran la festa de sant Antoni Abat a l'església de la Puríssima Sang. A les 11 del matí, Missa solemne i tot seguit benedicció d'animals a la porta de l'església a càrrec de Mn. Ramiro Viola, prior de la Congregació. A partir de les 8 del matí es podrà recollir el «pa beneït» de sant Antoni.

Festa de sant Antoni Abat a pobles de la diòcesi.—Llardecans 7 tarda, Missa i benedicció. Sarroca, 12 del migdia, Missa amb veneració de la reliquia del sant, benedicció del pa i processó. Castellans, 12 migdia, Missa i benedicció de la «coca de sant Antoni». La Granadella, 12.30 del matí, Missa i benedicció dels animals a l'ermita de Sant Antoni. Vilaller, 12 del migdia, Missa a l'ermita de Sant Antoni.

Repic de campanes a la Seu Vella en honor a sant Antoni Abat.—Dissabte 17, a les 12 del migdia, repic de les campanes de la Seu Vella en honor de sant Antoni Abat, organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya.

Trobada de Formació de Catequesis.—Dissabte 17, de 10 del matí a la 1 de la tarda a la parròquia de la Verge dels Pobres del Secà de Sant Pere, Trobada de Formació de la Delegació de Catequesis, amb el tema: «Litúrgia i Catequesis».

V Curs de Formació d'Adults a Sant Jaume.—Dissabte 17, a les 6.15 de la tarda a la parròquia de Sant Jaume, sessió del Curs de Formació d'Adults dedicat a la «Moral de la Persona».

Confirmacions a l'ermita de Butsènit.—Dissabte 17, a les 5 de la tarda Eucaristia de Confirmacions presidida pel bisbe Joan Piris a l'ermita de la Mare de Déu de Butsènit.

Curs de la Bíblia a l'Acadèmia Mariana.—Dissabte 17, 5 tarda a l'Acadèmia Mariana, Curs de la Bíblia dedicat a l'Evangelí de Sant Marc, dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

RESSONS DE NADAL A LA DIÒCESI DE LLEIDA

Sant Salvador de Pardinyes acull la celebració de Nadal de l'arxiprestat de la Perifèria

L'arxiprestat «Perifèria» format per les parròquies Sant Josep Obrer (Magraners), Sant Agustí (la Bordeta), Sant Antoni Maria Claret (Balàfia), Verge dels Pobres (Secà de Sant Pere), i Santíssim Salvador (Pardinyes), van celebrar el final de l'Advent, la trobada de Nadal a la parròquia del Santíssim Salvador.

La celebració fou presidida pel seu rector, i alhora arxiprest de la «Perifèria», Mn. Joan Jové; i concelebrada pels salesians P. Joan Valls i P. Àngel Pinto, rector i vicari de les parròquies de la Bordeta i Magraners; pels claretians P. Nemesi Solà i P. Lluís Vila, rector i vicari de la parròquia de Balàfia; i pels Mn. Josep Anton Jové i Mn. Jesús Pelegrí, rector i adscrit de la parròquia del Secà de Sant Pere.

Fou una celebració familiar, molt ben preparada, en la que s'incidí en la necessitat de sentir-se grup, arxiprestat, d'aquí que a l'entrada es lliurà una pinya al centenar de participants (un centenar de persones que formen part d'algun grup parroquial: Càritas, Catequesi, Litúrgia, etc.) amb la inscripció: «Tots fem pinya. Som arxiprestat.»

Donat que l'arxiprestat treballa durant aquest curs el document dels bisbes bascos «Renovar les nostres comunitats cristianes», uns joves presentaren, a la manera de pastors que ofereixen presents a Jesús a l'establia, els quatre grups que cal atendre pastoralment: Els creients motivats i compromesos, els cristians practicants, els cristians ocasionals i els allunyats de la vida de la comunitat. És per això que en l'homilia, Mn. Joan Jové invità a tenir esperança i ser persones d'esperança. Com els primers apòstols, som enviats a anunciar la Bona Nova de Jesús, allà on estem, sense cap mena de por, doncs, sabem que Jesús, tal com va prometre, estarà amb nosaltres fins a la fi dels temps.

Tant les pregàries com les ofrenes foren presentades per representants de cada parròquia. Alhora, una jove llegí una pregària universal on, a mena de paràbola, convidà a treballar perquè el nostre cor esdevingui com un arbre d'arrels profundes i branques amples on acollir a tothom en la seva diversitat i procedència.

En acabar la celebració als locals parroquials tingué lloc una estona de convivència amb «pica-pica» amb allò que cadascú havia portat. La pròxima trobada arxiprestal està prevista per al proper 8 de febrer, a les 5 de la tarda, a la parròquia del Secà de Sant Pere. Llavors reflexionarem sobre la fam al món, dins de la campanya de Mans Unides.

Desenes d'infants participen en la benedicció dels Nens Jesús dels Pessebres a la parròquia de Sant Martí

Desenes d'infants van portar la figura o imatge del Nen Jesús dels seus pessebres, a la benedicció que tingué lloc el tercer diumenge d'Advent «Diumenge Gaudete», a la parròquia de Sant Martí de Lleida. La benedicció tingué lloc al finalitzar la Missa de la 1 de la tarda i fou organitzada conjuntament per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes i la parròquia. El seu rector, Mn. Vicenç Alfonso que beneí les imatges, és alhora el consiliari dels pessebristes lleidatans. Aquesta és la segona vegada que es realitza dita benedicció a

Lleida a semblança de la que s'efectua a la plaça de Sant Pere del Vaticà, recuperada pel papa Joan Pau II seguint una antiga tradició romana. Enguany, altres parròquies com la de la Mare de Déu del Carme, Santa Maria de Butsènit o el santuari de Sant Antoni de Pàdua dels pares franciscans, han introduït aquest costum.

Celebren el «Cicle de Nadal Memorial Josefina Barreu»

Els locals de la parròquia de Sant Martí de Lleida van acollir les tardes dels dies 11 i 12 de desembre, el tradicional Cicle de Preparació al Nadal organitzat pel Grup de Dones de la Parròquia i que porta el nom de la que fou la seva creadora i animadora Josefina Barreu. Durant els dos dies es feren diversos tallers d'ornamentació floral i cuina, així com xerrades de la significació cristiana del Nadal, com la que féu el darrer dia el rector de la parròquia Mn. Vicenç Alfonso, que convidà al nombrós grup de dones que hi participaren, a conservar la tradició de «posar el pessebre a casa», com un símbol cristià irrenunciable del nostre Nadal. El Cicle va cloure el vespre del divendres 12, amb la celebració de l'Eucaristia en memòria de Josefina Barreu i de Mn. Antonio Rubilla, que fou durant més de 30 anys vicari de la parròquia: «Tots dos van estimar molt Sant Martí», es digué en la celebració. També la parròquia de la Mare de Déu del Pilar féu un curs de preparació al Nadal el dijous 11 de desembre, amb una xerrada sobre les tradicions i costums cristianes de Nadal a càrrec de Jordi Curcó i un taller d'ornamentació nadalenca.

Sant Andreu acull la «Vetlla de Nadal» de la Pastoral de Joves

La parròquia de Sant Andreu de Lleida va acollir el vespre del 16 de desembre, la «Vetlla de Nadal» de la Pastoral de Joves, amb el lema «Aquí és viu el Nadal», on es feren presents els moviments i grups juvenils, grups parroquials i joves de Confirmació de la diòcesi de Lleida. L'Eucaristia fou concelebrada pels consiliaris de la delegació i dels moviments: Mn. Víctor Martínez, Mn. Xavier Navarro, el P. Joan Pujol, Mn. Josep Antoni Jové, vicari de Pastoral, i Mn. Ramon Balagué de la diòcesi d'Urgell i membre de la delegació de Pastoral Universitària. Durant la celebració es féu l'acollida de la llum de Nadal, que fou portada pels Escoltes i duta des de Tarragona.

Benedicció de la restauració del retaule de sant Joan Baptista de l'església de Torrebesses

El matí del 13 de desembre, festa de santa Llúcia, el bisbe de Lleida Joan Piris acompanyat pel rector del poble Mn. Josep M. Cebrà, les autoritats locals i els responsables del departament de Cultura de la Generalitat, davant més d'un centenar de persones, va beneir la restauració del retaule de sant Joan Baptista, de l'església de Sant Salvador de Torrebesses. Aquest temple del s. XII, de transició del romànic al gòtic i el seu entorn, van ser declarats el 1985 Monument Històric Artístic.

Es tracta d'un retaule de pedra policromada del s. XIV, que ha estat reubicat en el mur central de la capella de sant Joan i del qual no se'n coneix el seu autor. Està format per quinze peces i té unes mides de 3,5 m d'alt per 3 m d'ample. Segons es digué en l'acte d'estrena de la restauració, el retaule és considerat una de les obres més singulars d'aquest període artístic a la diòcesi de Lleida.

La restauració, que s'inicià el passat mes de maig i va cloure a finals d'octubre, ha estat a càrrec de cinc espe-

cialistes dirigits pel restaurador Ramón Solé, sota la supervisió tècnica del Centre de Restauració de Béns Mòbils de la Generalitat. El treball de recuperació li han retornat part de la seva policromia, a banda de refer els desperfectes i elements malmesos. El resultat ha estat magnífic i el retaule es mostra ara en tot el seu esplendor.

La Generalitat de Catalunya ha estat la institució que ha promogut la restauració, amb un pressupost total de 80.000 €, amb el patrocini de la Diputació i la col·laboració econòmica de «la Caixa», així com la col·laboració del Museu de Lleida Diocesà i Comarcal i de la mateixa parròquia de Torrebesses.

El retaule presidit per la imatge de sant Joan Baptista, està format per quatre predel·les, on es poden contemplar diverses escenes de la vida i també del martiri del patró de la diòcesi, sant Joan Baptista.